

— III. negyedév —

2013. 7. 6.

1. ÉBREDÉS – A MI NAGY SZÜKSÉGLETÜNK

Bevezető gondolatok: (Olvasd fel) Lukács 7,11-17.

Életadó szavak

Titeket is megelevenített, akik holtak valátok a ti vétkeitek és bűneitek miatt. (Efézus 2,1)

Lukács evangéliumának hetedik fejezetében arról a dramatikus eseményről olvasunk, amikor Jézus összetalálkozott egy halottas menettel. Egy özvegyasszony az egyetlen fiát kísérte utolsó útjára. Jézus részvételtjesen szólt az asszonyhoz, érintette meg a fiú testét és parancsolta meg, hogy a fiú ismét éljen.

Ami a naini ifjú temetésén történt, az annak a jelképe, ami mindnyájunkkal megtörténik, amikor őszinte hittel fordulunk Jézus Krisztus, a mi személyes Megváltónk felé. Míg meg nem ismertük Jézus Krisztust, mint személyes Megváltónkat, holtak voltunk a mi vétkeinkben és bűneinkben, ahogy erről Pál apostol ír az efézusbeliekhez intézett levelében (Eféz 2,1). Útban voltunk a temető felé, amelyről a Biblia úgy beszél, mint második halálról. Örökre elszakadtunk volna Isten szeretetéről, ha nem történik meg a Szentlélek általi, lelki újjáéledésünk.

Jézus azonban szól a nagy bajban levő bűnösökhöz, méghozzá a Szentlélek meggyőző ereje által. A bűnös ember hittel veti bizodalját

Jézus Krisztusba, és teljes életét az Ő irányítására bízva, így azonnal újjáéled. Ezt követi a békeesség, az öröm és számtalan más áldás.

Barátaim, hallottátok már Jézus Krisztus új életbe szólító hangját? Csak Ő szüntetheti meg lelki fásultságunkat, élesztheti újra lelkünket és hozhat örömet a bűneink megbocsátása és a Jézussal, a mi Megváltónkkal való örök élet ígérete által az Ő dicsőségében. Ha Jézus megmentett benneteket az örök haláltól, kérjétek meg Őt, használjon fel titeket arra, hogy mások is megismerjék az Életadót.

2013. 7. 13.

2. IMA – AZ ÉBREDÉS LÉNYEGE

Bevezető gondolatok: (Olvasd fel) Zsoltár 65,2-9.

Istenhez intézett levelek

Oh, könyörgést meghallgató, hozzád folyamodik minden test.
(Zsolt 65,2)

Évente több ezer, Istenhez intézett levél érkezi a jeruzsálemi postára. Az egyik levélben, amelyet „Izrael Istenéhez” címeztek, egy földmunkagép irányítója kért Tőle segítséget. Egy másik levélben ez állt: „Kérlek Isten, segíts, hogy boldog lehessenek, hogy jó munkát és jó feleséget találjanak – minél előbb”. Egy újabb levélben egy ember bűnbocsánatot kért, mivel még kisfiú korában egyszer pénzt lopott a vegyesboltban.

Hallja-e Isten az őszinte szívből jövő imákat? A zsoltáriró szerint Isten az, aki meghallgatja a könyörgéseket. Akár suttogva, akár hangosan mondjuk ki, akár papírra vetjük őket – könyörgéseink egyenesen Isten elé jutnak. Csakhogy Isten nem kívánságműsort vezet, amelyben minden vágyunkat teljesíti. Imáink olykor önzők is lehetnek, bűnös szándékúak, ahogy Jakab apostol írja a 4,3-ban. A bűneink akadályozzák az Istennel való közösségünket: „Ha hamisságra néztem volna szívemben, meg nem hallgatott volna az én Uram” (Zsolt 66,18).

Isten nem azt adja, amit megkívánunk, mert jobban tudja, mint mi, hogy mire is van szükségünk valójában, amikor Hozzá fordulunk. Azt akarja, hogy naponta örüljünk az Ő jelenlétének az életünkben. Így a Jézus Krisztusba vetett hit és bizalom miatt az ima az Istennel való kapcsolatteremtés eszközévé válik. Nem csak a kéréseink listáját hallja, amelyeket vágyaink teljesülésének reményében tárunk eléje. Bölcsessége által minden hozzá intézett imát meghall. Kegyelme által felkínálja összes bűneink megbocsátását. Szeretetből örök és tartalmas életet kínál nekünk Jézus Krisztus, a mi Megváltónk által. Kérjük Istent, tanítson meg bennünket imádkozni és segítsen nekünk, hogy megismerhessük az Ő akaratát.

2013. 7. 20.

3. ISTEN SZAVA – AZ ÉBREDÉS ALAPJA

Bevezető gondolatok: (Olvasd fel) 2Tim 3,10-17.

A kopott Biblia

A teljes írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre. (2Tim 3,16)

A Biblia egy nagyon fontos könyv. Évente milliós példányszámban árusítják. De sajnós, ennek ellenére alig olvassák az emberek. Pál apostol feljegyezte, hogy a Szentírás Istentől kapott könyv, amely minden olvasója életébe gyökeres változásokat képes előidézni, aki csak megérti és elfogadja a benne található utasításokat (2Tim 3,16). Ugyanis a Szentírás olvasása által nem csak az ismereteink bővülnek, hanem, ami ennél is fontosabb, változásokat hoz az életünkbe. Miért hanyagoljuk mégis ezt az erőforrást, amely segítségével változtatni tudunk az életünkön? Íme, mit mond egy ismert lelki író, J. I. Packer: „Ha én lennék az ördög, akkor elsődleges célom az lenne, hogy megakadályozzam az embereket a Biblia olvasásában, nehogy megtalálják benne az életformáló igazságokat”. Olvassátok-e naponta a Bibliát, oly lelkesen, hogy szinte már megkopott, és a lapjai is kezdenek kihullni? Valaki egyszer azt javasolta a hívőknek,

hogy olvasással és lapozással minden tíz évben koptassanak el egy Bibliát, hogy megtalálják benne a világ legdrágább kincseit és általa megváltozzon az életük. Ugyanis az Ige által Isten kíván hozzánk szólni; el akarja nekünk mondani, mennyire szeret bennünket, hogyan szentelhetjük Neki az életünket, és hogyan biztosította számunkra az örök életet az Ő dicsőségében. A Bibliában megtaláljuk a választ a különféle életkérdésekre. A Szentírás figyelmeztet bennünket, milyen veszélyt rejteget a bűnnel teljes élet, ugyanakkor lelkileg táplál bennünket, hogy érleljünk a keresztyény életünkben. Ne hanyagoljuk el az Ige olvasását.

2013. 7. 27.

4. BIZONYSÁGTEVÉS ÉS SZOLGÁLAT – AZ ÉBREDÉS GYÜMÖLCSE

Bevezető gondolatok: (Olvasd fel) Máté 25,31-40.

Egy rokkant bizonyágtévése

Valamint az embernek Fia nem azért jött, hogy néki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és adja az ő életét váltságul sokakért. (Máté 20,28)

Egy Neda nevű asszony ilyen hirdetést tett fel a helyi újságokban: „Ha magányos és aggasztják a gondok, hívjon fel. Én tolókcocsiban ülök, és csak ritkán hagyom el a házat. Megoszthatja velem a gondját. Csak hívjon bátran. Szeretnék önnel elbeszélgetni.” Számos telefonhívás jött. Hetente harmincnál is több.

Mi ösztönözte ezt az asszonyt, hogy a tolókcocsiban ülve másokon próbáljon segíteni? Neda elmondta, hogy mielőtt tolókcocsiba kényszerült, erős, egészséges, ám egy kétségbeesett személy volt. Öngyilkosságot kísérelt meg, leugorva a tömbházban levő lakásának ablakából, melyet követően deréktól lefelé béna maradt.

A kórházban fekvé, végső kétségbeesésében, mintha Jézus hangját hallotta volna, aki ezt üzenté neki: „Neda, ép tested volt, de

rokkant lelked. Mostantól fogva rokkant tested lesz, de ép lelked”. S e szerencsétlen eset után, az asszony átadta életét Jézus Krisztusnak, a Megváltójának.

Amikor hazamehetett a kórházból, kérte Istent, mutassa meg neki, hogyan tehet bizonyosságot másoknak Isten kegyelméről, amely őt is gyökerestől megváltoztatta; ekkor jött az ötlet, hogy újsághirdetést adjon fel, amelyben lelki támogatást kínál.

Minden hívő tehet valamit másokért. Bármennyire is korlátoz bennünket a betegségünk, az öregségünk, vagy a rokkantságunk, még mindig imádkozhatunk Istenhez, felhívhatunk másokat, levelet küldhetünk nekik. Bármilyen állapotban is vagyunk, Krisztus hatékony bizonyágtevői lehetünk. Ez a szombatnap is juttassa az eszünkbe, amit az eltelt időszakban tett értünk Jézus, és ösztönözzön bennünket arra, hogy időnket, eszközeinket, tehetségünket azok támogatására használjuk, akiknek szükségük van rá.

2013. 8. 3.

5. ENGEDELMESSÉG – AZ ÉBREDÉS GYÜMÖLCSE

Bevezető gondolatok: (Olvasd fel) Zsoltár 66,1-12.

Tűzben megpróbált

Mert megpróbáltál minket, oh Isten, megtisztítottál, amint tisztítják az ezüstöt (Zsolt 66,10).

Az ember életének a végső célja nem az, hogy tegyen *valamit*, hanem hogy legyen belőle *valaki*. Ezen naponta munkálkodunk. Ahogy az ezüstöt a tűz próbálja meg, az ember szívét is gyakran megpróbálja a szomorúság tüze. A zsoltáríró szomorúságában ezt írta: „tűzbe-vízbe jutottunk” (12. vers).

A próbák tüze szinte mindig fájdalmas, de nem pusztító, mert aki próbára tesz bennünket, figyeli a tűz hevét. Nem engedi, hogy erőnk felett megpróbáltassunk; csak azt engedi meg, ami javunkra szolgál.

Talán meg sem érjük, miért kellett évekig nyomorognunk. A bajok végtelennek, értelmetlennek tűnnek előttünk. Napjaink célvesztettek, eltékoztak, legalábbis annak látszanak. Mintha semmi jelentőségteljest nem tennénk.

De Isten megteszi, ami fontos és értelmes. Megpróbál bennünket. Berak minket a kohóba, ahol türelmet, szelídséget, alázatosságot, együttérzést és más „csendes”, belőlünk még hiányzó erényt kapunk.

Ne féljeteK, és ne nyugtalankodjatok. Jelen szenvedéseink, bármilyen fájdalmasak is, Isten bölcsessége és szeretete által vannak ránk mérve. Aki megpróbál bennünket, az olvasztókemence mellett ül, szabályozza a tüzet, ellenőrzi az egész folyamatot és türelmesen vár, amíg az Ő képmása ki nem rajzolódik a megolvasztott anyag felületén.

„Istenünk, hálát adunk Neked, hogy megengeded nekünk, hogy hasson ránk a próbák tüzének tisztító ereje, megégetve bennünk mindent, ami nem jó, ami tisztátalan.” Isten segítsen nekünk abban, hogy az Ő Szavának, meg az Ő jóságának és szeretetének igazsága jusson nálunk felszínre.

2013. 8. 10.

6. BŰNVALLOMÁS ÉS BŰNBÁNAT – AZ ÉBREDÉS ELŐFELTÉTELE

Bevezető gondolatok: (Olvasd fel) Lukács 22,24-34.

Új alkalom

Simon, Jónának fia, szeretsz-e engem? (...) Őrizd az én juhaimat! (Ján 21,16)

Jézus olyasmit ígért Péternek, ami minden bűnbánó hívő vágya: egy új esély (Lukács 22,31-34). Amikor Jézus elmondta Péternek, hogy a sátán majd megrostálja őt, mint a búzát, akkor egyben azzal vigasztalta, hogy imádkozni fog érte, hogy el ne fogyjon a hite. Habár Péter esküdözött, hogy soha nem fogja elhagyni Jézust, Jézus közölte

vele, hogy még napkelte előtt háromszor is megtagadja Őt. Jézus remélte, hogy Péter hite ismét megerősödik, ezért jövőbeli szolgálatot bíz rá: „te azért idővel megtérvén, a te atyádfiait erősítsed” (32. vers).

Úgy vélem, hogy sok bizottságtag, ha megkérdeznék, egy ilyen Pétert bizonyára kizárna a gyülekezetből. Ám pünkösdkor Isten Pétert választotta ki arra, hogy megtartsa az egyháztörténelem legfontosabb igehirdetését.

Úgy tűnik, hogy bizonyos keresztények hirdetik a hitetlenek között a bűnbocsánatot, de nem úgy a hittestvéreik számára oly szükséges bűnbocsánat üzenetét. Ám Isten öröme a bűnök bocsánatáról a hívőkhöz is szól. S éppen azért, mert megbocsátást nyert, Péter új alkalmat és lehetőséget is kapott az istenszolgálatban.

Ha olyan hívők vagytok, akik – Péterhez hasonlóan – megbántátok a bűneiteket, akkor bízhattok az Úrban, mert Ő megengedi nektek, hogy újra kezdjétek. Valljátok meg neki a bűneiteket és tapasztaljátok meg a bűnbocsánatot, a lélek gyógyulását és a hit megújulását: „Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól” (1Ján 1,9).

S amikor megvalljuk bűneinket az Úrnak, akkor Ő megmos és megtisztít bennünket minden lelki szennnytől. Utána elküld minket másokhoz, hogy bemutassuk nekik Isten kegyelmét és szeretetét.

2013. 8. 17.

7. EGYSÉG – AZ ÉBREDÉS BIZTOSÍTÉKA

Bevezető gondolatok: (Olvasd fel) János 10,7-10.

Csak egyetlen ajtó

Én vagyok az ajtó: ha valaki én rajtam megy be, megtartatik és bejár és kijár majd, és legelőt talál. (János 10,9)

Egy ótestamentumi szakértő egyszer a Szentföldön járt, ahol – amint mesélte – juhnyájjal találkozott, melynek pásztora a kerítés előtt állt. Nem volt rajta ajtó, csak egy ember nagyságú nyílás.

Megkérdezte a pásztort, hogy-hogy nincs ajtó az akol körüli kerítésen, amire a pásztor így válaszolt: „Én vagyok az akol ajtaja. Én állok itt a nyílás felett, s a juhok én alattam mennek be az akolba. Amikor minden juh biztonságban van, én ide fekszem a nyíláshoz. Egyetlen tolvaj se tud rajtam keresztül belopakodni, s egyetlen juh se tud kimenni, csak rajtam keresztül. Itt én vagyok az ajtó”.

Mi is juhok vagyunk, akiknek Pásztorra van szükségük (lásd: 1Pét 2,25). A mennybe – az örök dicsőség helyére – való bemenetellel kapcsolatban Jézus megdöbbenő dolgot mondott: „én vagyok a juhoknak ajtaja, (...) ha valaki én rajtam megy be, megtartatik. (...) én azért jöttem, hogy életük legyen, és bővelkedjenek” (János 10,7., 9., 10.). Az emberek, akik őt aznap hallgatták, nem gondolták, hogy Jézus egy fából készült ajtóról beszél.

Tudták és értették Jézus utalását: „Én vagyok az ajtó, amelyen át bejuthatok Isten örök otthonába”. Elmondhatta, hogy Ő az egyetlen út az örök boldogság felé, az isteni dicsőségbe vezető, egyetlen út, mivel Ő Isten Fia.

Jézus valóban az egyetlen út Isten és a menny felé: „Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanemha én általam” (Ján 14,6).

A mennyeknek országába és Isten jelenlétébe csak úgy jutunk, ha teljesen megbízunk Jézus Krisztusban, mint Urunkban és Megváltónkban.

2013. 8. 24.

8. BÖLCSESSÉG – AZ ÉBREDÉS TÁMOGATÓJA

Bevezető gondolatok: (Olvasd fel) Példa 8,12-21.

Bölcsesség Isten Igéjében

Hol a bölcs? Hol az írástudó? Hol e világnak vitázója? Nemde nem bolondsággá tette-e Isten e világnak bölcsességét? (1Kor 1,20)

Értékeljük-e a Szentírás üzeneteit? A Szentírás Isten ihletett szava, amely megtanít bennünket arra, hogyan lehet életünk gazdagabb már most, és az eljövendő világban is. A Szentírás valóban az

általános bölcsesség forrása, amely minden idők emberi bölcsességét felülmúlja (1Kor 1,20). De ezt a tényt, sajnos, a modern világ nem fogadja kellőképpen.

Egy ismert heti magazinban a bibliai bölcsesség fontosságáról cikkeztek. A cikk írója dicsérte a néger lelki vezetőt, az ifj. Martin Luther Kinget, aki a Bibliából ismerte meg az emberi természetet. Úgy vélte, hogy Kingnek „jobb betekintése van a politikai valóságba, mint világszerte sok más liberális munkatársának, mert a bibliai bölcsességet használta az emberi természet megismeréséhez. A Biblia Istenébe vetett hite nemcsak erősítette az emberi jogok szószólóját, hanem bölcsőbbé is tette”. Ugyanis, a bölcsesség, amelyet a Biblia említ, sokkal mélyebb és korszerűbb a világ társadalom-tudomány által kínált bölcsességnél.

Vajon mi az életünkhöz szintén ebből a forrásból merítjük a bölcsességet? Szükségünk van a bölcsességre, amelyről a Biblia szól, hogy szembe tudjunk nézni a személyes gondjainkkal, meg minden politikai és társadalmi kérdéssel. Amikor olvassuk a Bibliát és alárendeljük magunkat az utasításainak, alázattal elismerjük azt, amit a zsoltárköltő mondott: „Minden tanítómnál értelmesebb lettem, mert a te bizonyosságaid az én gondolataim” (119, 99).

2013. 8. 31.

9. REFORM – AZ ÉBREDÉS EREDMÉNYE

Bevezető gondolatok: (Olvasd fel) 2Tim 4,6-18.

Ti miért éltetek?

Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam. (2Tim 4,7)

Életük vége felé sokan hirtelen rájönnek, mennyire üres és értelmetlen volt az életük. Voltak bizonyos üzleti sikereik, pénz is kerestek, vagyont is gyarapítottak, szórakoztak is, de a tartós barátságokat és tartós eredményeket illetőleg üresnek érzik magukat. Kapaszkodtak felfelé a világi sikerek létráján, s akkor egyszer csak észrevették, hogy nem jó falhoz támasztották a létrát, mert végül ledőlt.

Amikor Pál apostol visszatekintett a szolgálatára, látta, hogy eredményes volt, habár nem könnyű. Világi mércékkel mérve, élete jelentéktelennek, eredménytelennek mondható.

Pál apostol a fiatal munkatársához, Timóteushoz írt levelét a hideg, nedves, bűzös börtönből írta, ahol a kivégzésre várt. A levél megírását követően, csak néhány hét után, Róma balga uralkodója elé fog állni, és élete véget ér. De tudta, hogy a halála nem lesz örök, hanem a királyok Királyától megkapja az élet koronáját. Ma már mi is tudjuk, hogy az ő élete milyen hatással volt az emberiség történelmére.

Talán egy ókori történész sok könyvet írt volna Néró uralkodó dicsőségéről és nagyságáról, amelyben meg sem említette volna Pál apostolt. Manapság meg a kutyáinkat nevezzük Nérónak, a fiainkat pedig Pálnak. Úgy vélem, nagyon is fontos, hogy hogyan és miért élünk, kit dicsőítünk és kinek szolgálunk.

S hadd kérdezzek meg benneteket is, ti kiért éltek, és kit dicsőítetek az életetekkel?

2013. 9. 7.

10. REFORM – KÉSZSÉG A NÖVEKEDÉSRE ÉS MEGVÁLTOZÁSRA

Bevezető gondolatok: (Olvasd fel) Márk 11,1-11.

Kereszt és korona

Íme, jön néked a te királyod; igaz és szabadító ő; szegény és számárháton ülő, azaz nőtény számárnak vemhén (Zak 9,9).

Virágvasárnap, amikor számárháton vonult Jeruzsálembe, Jézus Királyként mutatkozott be Izraelnek. Talán egy fekete lovon ülve jobban nézett volna ki, igazi királyra hasonlított volna. Ám Zakariás próféta megjövendölte, hogy alázatosan jön, s így is történt.

Miért? Azért történt így, mert Keleten a királyok – békélatogatásra – mindig számárháton mentek. A lovakat csak a hadjáratok idején használták.

A sokaság földi jólétről álmodott, a római megszállás alóli felszabadulásról. Ezért is kiáltották: „Áldott a mi Atyánknak, Dávidnak országa, amely jó az Úrnak nevében! Hozsánna a magasságban!” (Márk 11,10). Néhány nappal később azonban, ugyanez a népség hangosan kiáltotta, hogy „feszítsd meg” (15,13).

Akiket a nagy Tanító, Jézus Krisztus tisztelőinek tartanak, nem a bűnösök Megmentőjeként ismerik fel. De legnagyobb szükségleteinket nem tudjuk kielégíteni, amíg nem tisztázzuk le a bűn kérdését. Jézus azért vonult be számárháton Jeruzsálembe, a keresztre előrevetett tekintettel, mert jól tudta, hogy ott fájdalmas, szégyenteljes halált fog szenvedni. S amikor a halálával lefizette minden ember bűnének büntetését, felemeltetett a magasságba, az Atyának jobbára. Onnan jön el ismét, mint királyok Királya és Uraknak Úra. De a királyi koronát a keresztnak kellett megelőznie. Ha a mennyek országába szeretnénk lenni, akkor már most bízunk kell Jézus Krisztusban, mint személyes Megváltónkban és életünk Urában.

2013. 9. 14.

11. REFORM – ÚJFAJTA GONDOLKODÁS

Bevezető gondolatok: Jeremiás 17,5-10.

Kiben bízol?

*Áldott az a férfi, aki az Űrban bízik, és akinek bizodalma az Űr.
(Jer 17,7)*

Legyünk őszinték, tudunk-e mindig, minden helyzetben bízni önmagunkban? Még Pál apostol is így vallott önmagáról: „Hanem megsanyargatom testemet és szolgává teszem, hogy míg másoknak prédikálok, magam valami módon méltatlanná ne legyek” (1Kor 9,27). Nem bízhatott volna meg önmagában, ha nem „sanyargatta volna meg a testét”.

A mai igehely arra emlékeztet bennünket, hogy „csalárdabb a szív mindennél, és gonosz az; kicsoda ismerhetné azt?” (Jer 17,9). Senki sem tudja könnyen felismerni az emberi kétszínűség nagyságát és

mélyiségét. Ezt tartva szem előtt, hogyan bízhatnánk meg egyáltalán magunkban, vagy másokban?

Jeremiás próféta intette Júda utolsó királyait, hogy ne bízzanak a környező népek királyaiban: „Átkozott az a férfi, aki emberben bízik és testbe helyezi erejét, az Úrtól pedig eltávozott az ő szíve!” (17,5). Ők azonban szüntelenül Egyiptom támogatását kérték. Mily balgák voltak! El kellett volna hagyniuk gonosz útjaikat, megbánniuk gonosz tetteiket, visszatérniük a mindenható Istenhez és Tőle kérniük a támogatást.

Kiben fogunk bízni, és kitől fogunk mi segítséget kérni e bizonytalan és nehéz időkben? Isten Szava azt mondja nekünk, hogy akik az Úrban bíznak, azok olyanok, mint a folyóvíz mellé ültetett fa, mely mélyre engedi a gyökereit. És még ha el is jön az aszály ideje, akkor sem lesz gyümölcsstelen.

Ezért Istenben bízunk, hogy mindennapi életünkben hasznos s jó gyümölcsöt teremjünk. Ne engedjük meg, hogy az önbizalmunk az Istenbe vetett bizalmunk helyére kerüljön.

2013. 9. 21.

12. REFORM – A MEGROMLOTT KAPCSOLATOK ORVOSLÁSA

Bevezető gondolatok: (Olvasd fel) Márk 2,1-12.

Az élet teljessége

Fiam, megbocsáttattak néked a te bűneid... kelj föl, vedd fel a te nyoszolyádat, és eredj haza. (Márk 2,5., 11.)

Egy szociális munkás beszélt a munkatársainak a város szegénynegyedében élő fiúról, aki görcsbe rándult testtel ült a tolokocsijában. Néhány hónappal korábban elütötte az autó, és akkor nem gyógyították megfelelően, mivel szegény családból való volt.

Habár nem az ő dolga lett volna, de ez a szociális munkás elvitte a fiút a csontorvoshoz, aki elvégezte a fiú lábain az összetett műtétet. Két évvel később ez a fiú egyenesen járva sétált be az asszony

irodájába. Teljesen felépült. Ő felkelt, odament hozzá és átölelte. „Ha ez marad életem egyetlen eredménye”, mondta önmagának, „legalább e gyermek életébe sikerült változást vinnem”.

Munkáját abbahagyva mesélte tovább a munkatársainak: „Ez a dolog néhány évvel ezelőtt történt. Most mondjátok meg, mit gondoltok, hol van ez a fiú?” Valakinek az jutott az eszébe, hogy a fiú talán tanító lett, a másoknak, hogy biztos orvos lett belőle, vagy szociális munkás, mint ők. Az asszony szomorúan felsóhajtott: „Nem. A fiú most börtönben ül, mert az egyik, ember által elkövethető, legnagyobb gonosztettet követte el. Én segítettem neki, hogy járhasson, azonban senki sem tanította meg arra, hogy melyik úton járjon”.

Az embereket Jézus Krisztushoz, az egyedüli Megváltóhoz kell elvezetnünk. Átala még a megtört testűek, álmukat meg nem valósított, széttört családban élő, megtört szívű emberek is teljes életet élhetnek.

Segítsen nekünk Isten, hogy beszélni tudjunk másoknak az Ő nagy szeretetéről, amelyet a betegek, vakok, csalódottak iránt tanúsít. Az ember sok mindenben tévedhet, de a helyes úton elindulva biztosan jól célba ér.

2013. 9. 28.

13. A MEGÍGÉRT ÉBREDÉS – AZ ISTENI KÜLDETÉS ELVÉGZÉSE

Bevezető gondolatok: (Olvasd fel) 2Pét 3-at.

Ne ess kétségbe, tegyél bizonyosságot

Annakokáért szerettem, ezeket várván igyekezzetek, hogy szeplő nélkül és hiba nélkül valóknak találjon titeket békességben. (2Pét 3,14)

A világesemények veszélyes és félelmetes idejében, a keresztények is félhetnek, de nem lehetnek meglepődve. Jézus előre figyelmeztetett az eljövendő idők félelmetes eseményeire (lásd: Lukács 21,25-28). A mai bevezető, újszövetségi igehelyen Pál apostol a lassanként

megvalósuló isteni célokra emlékezteti a hívőket, és hogy a jó végül győzedelmeskedni fog a gonosz felett.

Pál apostol beszél az istentelen gúnyolódókról, akik az utolsó napokban így szólnak majd: „Hol van az ő eljövételének ígérete?” (2Pét 3,4). Bennünk is felmerülhet a kérdés, hogy miért nem jött még el Jézus, hogy megváltoztassa a világ állapotát? Pál apostol azonban bízta a hívőket, hogy „nem késik el az ígérettel az Úr, mint némelyek késedelemnek tartják”, hanem csak azért vár, hogy mindenkinek legyen alkalma a bűnbánatra és a megtérésre (9. vers).

És arról sem szabad elfeledkeznünk, hogy „egy nap az Úrnál olyan, mint ezer esztendő, és ezer esztendő, mint egy nap” (8. vers). De végül eljön az Úr nagy napja, a nagy számadás napja, amikor megítéli a világot, és tűz által megsemmisíti. Utána új eget és új földet teremt, melyben örökké igazság lakozik, és azok számára készül, akiknek Isten – Jézus Krisztus által – megbocsátott, akik Ő általa igazakká lettek. E dicső napra várva, élünk következetesen, becsületesen és szentül: „igyekezzetek, hogy szeplő nélkül és hiba nélkül valóknak találjon titeket békességben” (14. vers). Álljunk ellen a gonosz minden befolyásának, és növekedjünk kegyelemben meg a Jézus Krisztus megismerésében (17. és 18. vers). A félelem és a kétségbeesés helyett pedig hirdessük a Jézus Krisztusról szóló Örömmüzenetet. Nem tudjuk mi vár ránk, míg e világon élünk, de tudjuk, ki fog eljönni értünk.